

Volgende etappe op de weg van het monastieke project te Prébenoît

+ Beste vrienden, sympathisanten en weldoeners,

Verleden week, van 13-19 maart 2022, heeft een equipe van zeven vrijwilligers de vertrekken gepoetst en geschilderd waarin ik als monnik-kluizenaar mijn intrek ga nemen vanaf 4 mei. Dit was een 'groot werk'! Als *Ora et labora* de lijfspreuk is van alle benedictijnse monniken, dan hebben we het *labora* alvast eer aangedaan (zonder nochtans het *ora* helemaal te vergeten!)

vlnr: Erik, Ivan, Walter, Hugo, Fons, Andrea

De sfeer zat er goed in bij alle deelnemers. De uitdagingen waren niet gering. We werkten in kille ruimten waar dikke muren de winterkoude flink vasthielden. De troep die we aantroffen was immens. Dikke spinnen van tweehonderd jaar oud kropen traag uit de brede kieren en gaten. Elektriciteitsleidingen moesten in de muur gewerkt worden, gaten en spleten gedicht en kilo's stof weggezogen. Er werd gewerkt met cement, plaaster, kit en PU-voegvulling. We schilderen met fixaties, acryl- en kalkverf op een zeer ruwe en absorberende ondergrond. Eikenhouten balken moesten met anti-insectproduct en olie worden geïnfilteerd. Ramen die in geen eeuw gepoetst waren, werden gezeemd en lieten terug zonlicht door. De hoge abdijmuren maakten ladders en stellingen noodzakelijk. Het was op- en afklimmen en iedereen merkte dat hij of zij geen 20 meer was!

Stellingen waren nodig om de plafonds te schilderen

De sfeer onder de klussers was altijd optimaal. Er was ruimte voor een grapje en Andrea zorgde op tijd voor koffie met een gebakje bij wijze van intermezzo. En als we 's avonds afgepeigerd weer in onze gezellige huurhuisjes (van Wim en Annemie) te Épiranges kwamen, kregen we een opkikker door het warme onthaal dat mijn zus Kris en schoonbroer Koen ons bezorgden. We konden ons warmen aan een snorrende houtkachel, er werd geaperitiefd met het lekkere Mam'selle bier van Suzan en Philippe, alvorens we de innerlijke mens versterkten met de creatieve schotels van Kris en Koen, een TV-kookprogramma waardig.

Toen we op vrijdagmiddag onze werkzaamheden beëindigden was het objectief bereikt: zowel de kleine keuken op de benedenverdieping als de beide grote kamers op de etage waren opgekalefaterd.

De opgefriste kluizenaarskeuken

Eind april wordt er door een firma nog een vloerbekleding gelegd. Ook de bestelde pelletkachel moet nog geplaatst worden (door de schaarste aan producten wegens de pandemie en de wereldsituatie is dit allemaal verlaat). In ieder geval komt de verhuis van Saint-Restitut naar Prébenoît met rasse schreden naderbij.

De fondswerving was een succes. 126 mensen of instellingen hebben tot nu toe een donatie gedaan, klein of groot. Het bijeengebrachte bedrag volstaat ruimschoots voor de eerste kostendekking. Vele donateurs hebben daarbij hun steun uitgedrukt voor dit mooie monastieke project. De motivaties liepen van persoonlijke sympathie voor de kluizenaar, over liefde voor het monastieke leven, naar steun aan een vernieuwend project waar velen de weldaad van zullen voelen. In ieder geval komt een dode abdij weer tot leven, al is het maar via één monnik. Dat is genoeg. Waar leven is komt leven bij, want leven is die naam pas waardig als het ook vruchtbaar is. De psalmen gaan weer klinken onder de balken van Prébenoît en de Heilige Geheimen gaan er weer gevierd worden *comme il faut*. De wierook van het dagelijks gebed zal er opstijgen naar de hemel. Prébenoît gaat zijn naam weer waarmaken: een 'gezegende weide' waar het goed toeven is, voor de kluizenaar in de eerste plaats maar ook voor allen die de site zullen bezoeken. *"De Heer is mijn Herder, mij zal niets ontbreken. Hij wijst mij te liggen in grazige weiden, Hij voert mij naar wateren der rust. Hij behoedt mijn ziel voor verdwalen. Hij leidt mij in sporen van waarheid, getrouw aan zijn naam. Moest ik gaan door het dal van de schaduw des doods, kwaad zou ik niet vrezen, want naast mij gaat Gij."* (Psalm 23,1-4).

Fons Silkens en broeder Guerric

De gebeurtenissen in onze wereld doen ons schrikken. Ik herken er het evangelie in van deze derde zondag van de Veertigdagentijd (Lc 13,1-9). De leerlingen vertellen Jezus over de vreselijke gebeurtenissen van hun tijd: Pilatus die een aantal Galileeërs had laten afslachten en hun bloed vermengde met dat van hun offerdieren, en de toren van Siloam die bij zijn instorting achttien mensen de dood injoeg. De leerlingen waren terecht onthutst! Maar Jezus reageert heel typisch: “Als je je niet bekeert zul je allen op eendere wijze omkomen.” Met andere woorden: rampen en oorlogen zijn er altijd maar daar kun je niets mee. Begin met het werk van je eigen bekering, want daar ligt de redding, zowel van jezelf als van de wereld. En Jezus voegt er het beeld aan toe van de vijgenboom in de wijngaard die de eigenaar wil omhakken omdat hij geen vrucht draagt. Maar de tuinman weerhoudt de eigenaar daarvan met de woorden: “Laat mij eerst de grond eromheen ompippen en er mest op brengen, misschien draagt hij volgend jaar vrucht.” Het werk van onze bekering vraagt geduldige arbeid, ompippen en mest op brengen, dan dragen wij vrucht. En daar gaat het om.

De toegang van de kluizenaarswoning

Broeder Guerric Aerden ocso
Abbaye cistercienne de Prébenoît
F-23270 Bétête

Rekeningnummer BE75 9733 7460 6051 BIC: ARSPBE22 op naam van
Dirk Aerden. Gelieve te vermelden 'Project abdij Prébenoît'.